

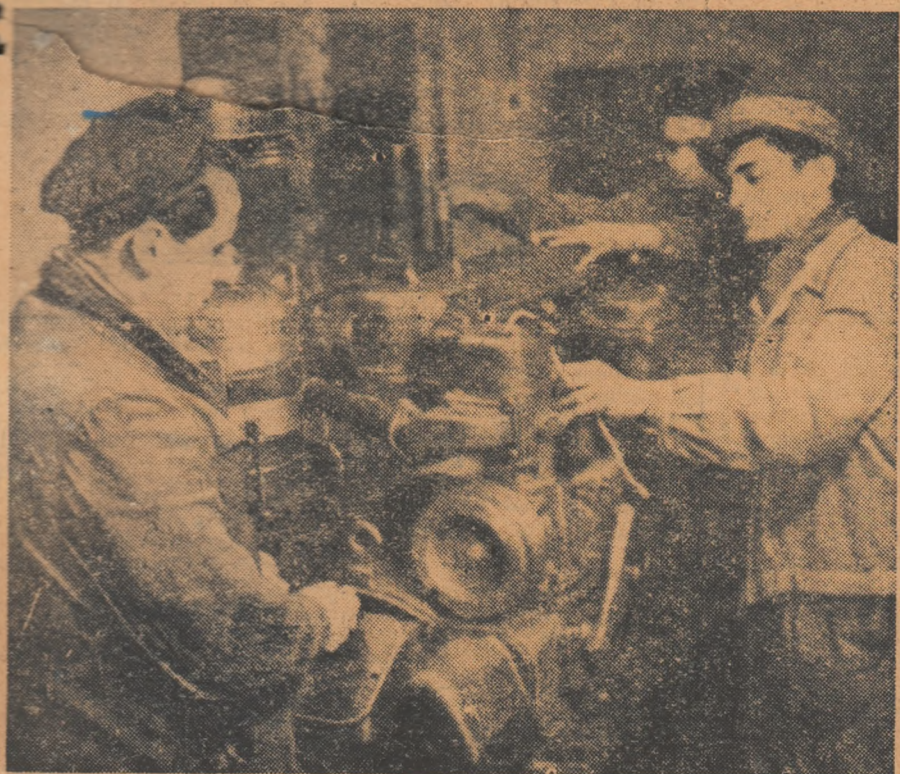
Cuvîntul partidului, sursa faptelor noastre!

— pentru sporirea producției de țitei, petroliștii zoviște, regiunea Ploești, obțin noi și însemnate tefel, la sonda 750 prin trecerea ei din erupție în obținut o creștere cu 15 la sută a producției. Avul uzinei „Semănătoarea” a realizat un dispozitiv (VIM tip 511 A) pentru semănatul porumbului și așezate în pătrat. Acest dispozitiv va putea fi folosit la semănătoarea obișnuită. La Bechetu și Simian, (regiunea Craiova), se desfășoară din plin lucrările pentru construirea a două noi S.M.T.-uri. Pentru înzestrarea noilor S.M.T.-uri au început să sosească de pe acum numeroase utilaje.

ALBINA

Revista săptămînală a așezămintelor culturale

ANUL 60 Seria II-a Nr. 421 | 8 pagini 15 bani | Miercuri 18 ianuarie 1956

După cum prevăd meteorologii, primăvara anului acesta va fi mai timpurie. Ținînd seama de acest fapt, oamenii muncii din agricultură intensifică ritmul reparațiilor pentru a realiza la timp lucrările de primăvară. În S.M.T. și G.A.S., în gospodăriile colective și întovărășiri agricole, precum și în gospodăriile țărănești individuale, se desfășoară revizuirea mașinilor și atelajelor necesare pentru arături și însămînțări.

În fotografia din stînga: mecanizatorii Lembrău Vasile și Crucieru Romeo, de la S.M.T. Castelu, regiunea Constanța. Organizîndu-și munca după metoda Bugacev, pe sectoare, ansamble și subansamble, ei au reușit să repare în numai două zile trei tractoare.

În fotografia din dreapta: jierarul Ispas Banci, ajutat de alți doi colectivști — Costică China și Soter China — lucrează cu grijă la repararea atelajelor agricole ale gospodăriei agricole colective din Nisipari, regiunea Constanța.

Congresul al doilea al Partidului Muncitoresc Român ne-a adus un plan măreț de dezvoltare a economiei

noastre naționale, de înflorire pe mai departe a patriei noastre dragi.

Pași de uriaș s-au făcut în domeniul muncii culturale la sate în anii care s-au scurs. Dar lucrurile nu vor rămîne aici. Va trebui să facem noi pași înainte. Al treilea concurs al echipelor artistice de amatori a constituit un succes al acestei mișcări, care cuprinde azi 450.000 de artiști ai satelor noastre. La început de an nou se deschide cel de-al patrulea concurs. El cuprinde un cîmp larg de activitate artistică: teatru, teatru de păpuși, coruri, formații instrumentale și soliști, brigăzi artistice de agitație, echipe de dansuri, pictură și desen, sculptură, grafică, incrustări în lemn, ceramică, cusături populare și broderii, țesături populare, împletituri, etc.

Întrecerea aceasta va cuprinde, fără îndoială, un număr și mai mare de cămine, case culturale ale gospodăriilor colective, case raionale de cultură. Va cuprinde un număr și mai mare de artiști amatori. Cultura și arta vor pătrunde și mai adînc în satele noastre și va sluji unor mase mai largi ale poporului nostru muncitor. Va trebui să nu rămînă cătun în care să nu fi luat ființă măcar o echipă, un cor sau o brigadă. Programele alese vor sluji mai mult decît în trecut la înțelegerea politicii partidului nostru de către țărănimea noastră muncitoare, realizării sarcinilor care

La început de concurs

de CONSTANTIN PRISNEA

prim-locuitor al ministrului Culturii

stau în fața noastră, ridicării nivelului cultural-artistic al satelor noastre.

Nivelul artistic al formațiilor noastre se va ridica și el. Măiestria interpretării va cunoaște noi culmi.

Constituirea comisiei centrale de concurs și participarea la munca de îndrumare și sprijinire a concursului a unor personalități artistice de mare valoare, membri ai acestei comisii ca: artistul poporului

Costache Antoniu, maestru emerit al artei, Sabin Drăgoi, academicianul Mihai Beniuc, Ion Chirescu, maestrul

emerit al artei, George Vraca, artist al poporului, Miluță Gheorghiu, artist emerit, Kovacs György, artist emerit, Dely Ferenc, artist emerit, Ion Irimescu, maestru emerit al artei, sînt o cheazășie că se va asigura acestul concurs un nivel mult mai înalt decît cel realizat pînă acum.

Mobilizarea tuturor forțelor intelectuale artistice din regiuni va asigura sprijinul și îndrumarea de care au nevoie echipele și formațiile de amatori în perioada de pregătire.

În lunile care urmează, în satele și cătunele noastre, viața culturală va frămăta de pregătiri. Sute de mii de activiști culturali vor porni la o mare întrecere. O întrecere însușită de dorința vie de a birui de la fază la fază, de a se întrece în cîntec și joc, în costume și glume, în înțelepciune și măiestrie, în fapte și realizări.

Cu dorința nestînsă de a fi ei aceia care să ajungă la 23 August în Capitala patriei noastre pentru a raporta partidului și guvernului izbînzile lor pe ogorul vieții noi în întovărășire sau gospodărie colectivă, izbînzile lor asupra pămîntului căruia îi vor smulge roade bogate, vor înfățișa totodată victoriile lor pentru răspîndirea pînă-n cele mai îndepărtate cătune, a artei noastre noi.

Cu multă încredere și cu elan nestăvilît pornim înainte.

Dăscălița

Latră ciinii în cătun,
Suflă strașnic vîntul.
Alb cojoc și cald și bun
A-mbrăcat pămîntul.
Ard lumini pe la ferești,
Prin ogrăzi lămpașii;
Ei, tu, fată — cine ești?
Unde-ți mîni tu pașii?
Nu ți-i teamă, nu ți-i frig?
Iarna e păgînă...
Strig eu, dar zadarnic strig;
Ea tot mină, mină.
Uite, a ajuns acum
La o poartă mică.
Bate-n poartă? Nicidecum!
E de-acolo-adică?
Da de unde! Că de-ar fi,
Gazda casei, „tata”,
Poate-n prag nu ar ieși
Să primească fata.
Ei își ia domol apoi
Carlea și caietul
Și la masă, amîndoi,

Vorovesc cu-ncetul.
Azi un ceas și mîne-un ceas
Îl învață fata.
Au trecut de primul pas;
Merge singur tata.

Ger și vișol — iarnă grea,
Aspră-n Dumbrăvița.
Peste toate trece ea,
Fata — dăscălița.
Pretutîndent pașii ei
Urmele își lasă.
Apăsate, cu temei.
Și din casă-n casă
Usile i se deschid
Mînea s-o lumine.

Candidată de partid
Ne mindrim cu tine.

C. SLAVIC
(Din ciclul „Însemnările
colectivistului”)

Făurarii AI CULTURII NOASTRE PROGRESISTE

MIHAIL EMINESCU ION SLAVICI

Născut la 15 ianuarie 1850, în comuna Ipo-tești-Botoșani, Mihail Eminescu, luceafărul poeziei românești, a trăit și a scris în epoca de cruntă reacțiune care a urmat după revoluția din 1848, epocă de înăsprire continuă a exploatarea maselor populare.

În întregul operei eminesciene, cititorul va descoperi frământările vremii trăite de marele scriitor. Astfel, neîntrecutul poem „Lucafulărul” evocă drama omului cinstit care nu poate răbda societatea nedreaptă în mijlocul căreia a fost silit să trăiască. Ciclul „Scrisorilor” cuprinde o critică tăioasă a societății burghezo-moșierești, iar vestita poezie „Împărat și proletar”, înfruntată de cele mai înaintate idei ale veacului trecut, demască strimbătatea orînduirii capitaliste lăsînd să se întrevadă zornile unei vieti noi care aveau să răsără. Cu deosebită putere răsună în această poezie chemarea poetului:

„Zdrobiți orînduirea cea crudă și nedreaptă, Ce lumea o desparte în mizeri și bogăți!”

Din întreaga viață și activitate a lui Eminescu se desprinde un adînc patriotism, o nemărginită dragoste față de poporul umilit și împilăt. Colindînd încă din fragedă tinerețe toate ținuturile patriei și pătrunzînd, cu o sete și o putere de muncă rar înlînite, în tainele și frumusețile graiului românesc, Mihail Eminescu ne-a lăsat o moștenire literară încă neîntrecută.

La 18 ianuarie 1818, în comuna Șiria de lîngă Arad, s-a născut, dintr-o familie de jucari, cel care avea să devină scriitorul Ion Slavici.

Ca și Eminescu, atît în timpul liceului cît și îndată după aceea, tînarul Slavici a colin-

dat prin țară, să vadă și să învețe multe lucruri pe care mai tîrziu le-a așternut pe hîrtie.

În timpul studenției, la Viena, Slavici l-a cunoscut pe Eminescu care l-a îndemnat să scrie și l-a ajutat să se deprindă „...cu roștia literară a cuvintelor”.

Ion Slavici s-a afirmat mai ales pe tîrziu, în vremea lui Eminescu, avînd ca tematică viața satului ardelean din a doua jumătate a veacului trecut, scrierile lui Slavici oglindesc pe de o parte diferențierea vechii țărăniimi patriarhale în pături avute și sărace, iar pe de altă parte, ca un rezultat al pătrunderii capitalismului la sate, nenorocirile pe care le aduce goana după înavuțire.

Nuvele ca „Moara cu noroc” și „Comoara”, precum și romanul „Mara” sînt nu numai documente sociale deosebit de însemnate, dar și acte de acuzare împotriva societății burgheze.

Prin bogata sa activitate literară de peste 50 de ani, preocupîndu-se de a reda adevărul vieții, Ion Slavici a contribuit din plin la dezvoltarea literaturii noastre realiste-critice.

INIMA COLECTIVEI

Cînd un săbărean spune „colț roșu” parcă fără să vrea îl are în față și pe brigadierul C. Vlăscianu, om trecut de 50 de ani, dar nedespărțit prieten al bibliotecii de la colțul roșu. Mult îi sînt dragi cărțile. Îi place să citească, dar tot atît de mult îi place să vadă și pe alții citînd. Să te feresti însă din cale-î dacă — așa cum spune el — ai „prăpădit” vreă carte. Nu ostenește oricît ar discuta despre cărți. Multă vreme după ce a citit romanele „Descult” și „Pămînt desțelenit”, Gheorghe St. Gheorghe a tot vorbit cu el despre eroii cărților și tilcul faptelor lor.

Înainte vreme, dacă vedeai pe ulițele săbărenilor un om în toată firea cu cărți subsoară, nu greșea dacă ti-l închiupia învătător. Acum, lucrul cel mai firesc e să-l vezi trecînd pe aceleași uliți cu cărți subsoară, bunăoară pe Constantin Rădulescu, oierul gospodăriei. Pe lîngă ajutorul ce l-a avut multumită cunoștințelor adunate din cărți, sprijin de nădeide i-au fost și lecțiile de la cursul agrozotehnic. Aici i-a ascultat el pe brigadierul zootehnic, pe ing. agr. Cosînschi, ca și pe învățătoarea Florica Sbircea care avea sarcina de a se ocupa în chip deosebit de colțul roșu. La colțul roșu, din ziare și reviste ca și din audițiile colective radiofonice, au aflat colectivității despre metoda sovietică de însămîntare a porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Lanurile mindre de porumb ale colectivei ce au purtat apoi știuleți de un cot și au dat pe 35 ha cite 2800 kg porumb la ha, au fost însămîntate numai după această metodă.

— Ca o apă vie la rădăcina hărniciei au fost lecțiile, radioul și cu deosebire consfătuirile de la colțul roșu — spunea nu demult inginerul agronom, arătînd negru pe alb că la fiecare hectar de grîu colectivității au scos cu 3-400 kg. mai mult decît țărăni individuali. O asemenea consfătuire i-a adunat pe co-

lectiviști la colțul roșu cu prietele înțoarcerii de la Livedea a celor doi brigadieri trimisi acolo. Ei au împărțit la colțul roșu tovarășilor de muncă

tot ce au văzut la gospodăria colectivă din Livedea în legătură cu însilozarea furajelor. Învățămintele culesse acolo au încolțit și au dat rod și în co-

lectiva noastră — spune președintele. Tot el, de cite ori povestește despre viața colțului roșu nu uită să amintească și de bătrînii artiști ai colectivei: „Cine a văzut echipa bătrînilor din Săbăreni, la concurs, poate spune, fără nici o sfială, că ăștia sînt niste bătrîni... tineri”.

Într-adevăr cine nu-i știe focul iocului lui Tudor Ciobanu, om de 60 de ani? Cine nu și-a aprins palmele aplaudînd-o pe Maria Drăghici care se grăbește spre repetiții cu aceeași vioiciune și bucurie ca și fetele ei?

Pentru asta și pentru altele, tineri și bătrîni, colectivității din Săbăreni vin cu tot mai mult drag la colțul roșu al gospodăriei lor

M. CAJAL

Sînt și în comuna noastră multe dovezi grăitoare ale creșterii neîncetate a dragostei țărănilor muncitori pentru știință, pentru frumos. Nu rareori ușa căminului cultural e de-a dreptul asaltată. Dacă în 1952 erau în comună 150 de difuzoare, azi avem 460 și aproape că nu trece zi în care să nu ne pomenim la sfatul popular cu locuitorii din satele Slivna și Pleșa, venind cu rugămîntea de a întinde rețeaua de radioficare și pe la ei. Biblioteca noastră cu 3.000 de volume, numără 460 cititori cărora li s-au adăugat de curînd încă 60 noi înscriși la concursul „Iubiți cartea”. Iată fapte care ne obligă pe noi cei care răspundem de bunul mers al comunei, să nu rămînem nici o clipă în urma cerințelor culturale ale oamenilor. Pentru a cunoaște felul în care se desfășoară activitatea culturală, cite un membru al comitetului executiv participă de fiecare dată la ședințele colectivului de conducere al căminului cultural. Comitetul executiv a putut asigura astfel condițiile materiale necesare desfășurării zestingherite a muncii culturale. Pentru ca lecțiile cercului agrotehnic din Berești, — la care e nelipsit de asemenea, întotdeauna, cite un membru al comitetului

SFATUL POPULAR SPRIJINĂ MUNCĂ CULTURALĂ

executiv — să dea cele mai bune rezultate, li s-a dat cursanților terenul de o jumătate de hectar de lîngă șantierul S.M.T. Unele din produsele scoase de pe acest teren au fost văzute de sute de oameni la expoziția agricolă organizată în comună din inițiativa comitetului executiv.

Bereștenilor le place să muncească, dar le place să se și desfete. Tineri și bătrîni își petrec multe din ceasurile lor libere la căminul cultural. Ți-e drag să-i vezi pe flăcăii și fetele noastre în timpul verii jucînd fotbal, volei, făcînd atletism pe terenul amenajat anul trecut prin grija sfatului popular. Comitetul executiv asigură întotdeauna mijloace de transport pentru deplasarea în alte comune a echipelor artistice. O bună activitate desfășoară în Berești și stația de radioficare. Sfatul popular cercețează planul de muncă al stației, așa cum face și cu cel al căminului cultural și le îmbogă-

Constituirea Comisiei Centrale a celui de-al 4-lea concurs al echipelor artistice de amatori

Vineri, 13 ianuarie a.c., a avut loc la Ministerul Culturii ședința de constituire a comisiei centrale a celui de al patrulea concurs al echipelor artistice de amatori din cadrul căminelor culturale, caselor raionale de cultură, colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective și a celei de a doua poziții republicane de artă plastică și aplicată a creatorilor populari.

Ședința a fost prezidată de tovarășul Constantin Prisnea, prim-locuitor al ministrului Culturii. După ce s-a citit ordinul ministrului Culturii cu privire la insti-

tuirea concursului, s-a trecut la discutarea ședințelor subsecvențiale de ședințe de lucru au avut loc în fața organelor îndrumare și discutat aspectele practice ale ajutorului pe care membrii comisiei centrale vor da formațiilor angajate la concurs. În continuare, s-au constituit grupele de membri ai comisiei centrale, care vor îndruma munca în cite o regiune a țării.

CĂRȚI NOI

LITERATURA POLITICĂ

V. I. LENIN: Opere — volumul 9 (iunie-noiembrie 1905) 500 pagini — 7,50 lei. (Editura de stat pentru literatură politică).

V. I. LENIN: Marxismul și insurecția (Scrisoare către Comitetul Central al P.M.S.D.R.) Sfaturile unuia care nu e de față (Colecția „Biblioteca marxist-leninistă”). 16 pagini — 0,20 lei. (Editura de stat pentru literatură politică).

GH. GHEORGHIU-DEJ: Articole și cuvîntări (ediția a IV-a) 864 pagini — 7,50 lei. (Editura de stat pentru literatură politică).

RALPH LAPP: Noua forță (despre atomi și oameni) 268 pagini — 5,40 lei. (Editura de stat pentru literatură politică).

* * * Partidului Muncitoresc Român — partid marxist-leninist al clasei muncitoare 60 pagini — 0,90 lei. (Editura de stat pentru literatură politică).

* * * În frunte cu comuniștii 52 pagini — 0,75 lei. (Editura Consiliului Central al Sindicatelor).

LITERATURĂ ȘTIINȚIFICĂ ȘI TEHNICĂ

GH. IONESCU-SISEȘTI: Cultura porumbului 312 pagini — 10,60 lei. (Editura agro-silvică de stat). Ing. S. TABLE, Ing. GH. MIN-

ZARESCU: Asigurarea și verificarea calității reparațiilor la tractoarele IAR-23 și KD-35 292 pagini — 5,45 lei. (Editura agro-silvică de stat).

LITERATURA BELETRISTICĂ

GR. URECHE: Letopiseșul Țării Moldovei (Colecția „Clasicii romîni”) 244 pagini — 5,05 lei. (Editura de stat pentru literatură și artă).

M. PREDA: Moromeții 512 pagini — 8,65 lei. (Editura de stat pentru literatură și artă).

ZAHARIA STANCU: Cefe de taur (Însemnările și amintirile unui ziarist (volumul II) 520 pagini — 6,95 lei. (Editura de stat pentru literatură și artă).

IERONIM ȘERBU: Nunta în stepă (Colecția „Lucafulărul”) 200 pagini — 2 lei. (Editura de stat pentru literatură și artă).

SARKADI IMRE: În pustă (Colecția „Meridiane”) 144 pagini — 1,50 lei. (Editura de stat pentru literatură și artă).

LITERATURA PENTRU COPII

ȘT. O. IOSIF: Vara 24 pagini — 0,95 lei. (Editura tineretului).

N. MINEI: Furtuna 16 pagini — 0,35 lei. (Editura tineretului).

GR. TEPEȘ: Lușa Vițelușa 32 pagini — 1,50 lei. (Editura tineretului).

care sector de activitate artistică să răspundă două cadre didactice și un deputat, ajutați de cite un colectiv. S-a mai constatat, de asemenea, că pentru îmbunătățirea conferințelor n-am antrenat îndeajuns pe intelectualii din comună, învățători, tehnicieni, etc. Un domeniu în care sprijinul nostru a fost slab e și acela al muncii culturale din cadrul colțurilor roșii. Pentru îmbunătățirea acesteia s-a luat măsura ca de fiecare colț roșu să răspundă cite un tovarăș dintre cadrele didactice cele mai bine pregătite, ajutorat de utemiști. Învățătorii vor informa săptămînal comitetul executiv asupra activității depuse și asupra rezultatelor obținute.

Apocape 60 la sută din întreaga suprafață a comunei este azi tarlalizată. Ne străduim să ajungem cit mai repede la tarlalizarea întregii suprafețe, la creșterea neîncetată a producției la hectar. Știm că nu vom ține aceste rezultate fără ajutorul muncii culturale. Iată de ce sintem hotărîți să dăm întotdeauna atenția cuvenită acestui lucru.

ȘTEFAN CHIRIAC
președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal Berești.

OBSTESC - izvorul principal

Sporiri veniturilor colectivizatorilor

Gospodăriile agricole colective vor fi îndrumate să-și mărească avutul obștesc, să-și procure inventar și materiale pentru executarea construcțiilor și să-și dezvolte toate ramurile de producție în scopul măririi veniturilor.

(Din Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal).

Pentru o dezvoltare multilaterală

Orice gospodărie colectivă poate deveni o gospodărie mare producătoare de mărfuri și aducătoare de venituri mari pentru colectivități dacă se dezvoltă multilateral, dacă folosește fiecare hectar de pământ în mod chibzuit și productiv.

Pentru a deveni bogată este necesar ca gospodăria colectivă să dezvolte creșterea animalelor de producție, albinăria, creșterea viermilor de mătase, eleșteile de pește, etc.; trebuie să dezvolte cultura plantelor industriale, a legumelor, să planteze livezi de pomi și vii, într-un cuvânt să desfășoare o activitate de producție multilaterală. Dezvoltarea creșterii animalelor este deosebit de folositoare pentru gospodăriile colective deoarece pe această cale furajele și deșeurile producției vegetale se transformă în produse prețioase pentru om ca: lapte, carne, lână, etc. Numai prin creșterea animalelor se pot folosi paie, pleava, coceni de porumb, precum și turtele, borhotul, melasa etc.

Pildă bună de urmat în această privință este gospodăria colectivă din Țibucani, raionul Tg. Neamț. Dezvoltându-se pe baza unui plan de producție întocmit cu chibzuială, dezvoltându-și ramurile de producție cele mai rentabile și îmbinându-le în mod armonios, gospodăria a obținut succese însemnate în muncă. Deși are mai puțin de 200 hectare teren, și-a organizat o fermă cu peste 200 oi, vaci de lapte, porci, a plantat o livadă de pomi de 12 hectare și altele. Lucrând în mod organizat și aplicând cu succes metodele agrotehnice înaintate, gospodăria a obținut în medie la hectar cite 3106 kg. grâu, 3223 kg. porumb știuleți, 1000 kg. cartofi, iar de pe un

hectar însămițat în etaje, a obținut 58.000 kg. cartofi la hectar. Întărindu-se gospodăria obștească, s-a îmbunătățit pe zi ce a trecut și traiul colectivizatorilor. Astfel gospodăria a repartizat pe fiecare zi-muncă cite 7 kg. grâu, 4,4 kg. porumb, precum și alte produse și 13,70 lei.

În gospodăriile colective se desfășoară acum o activitate sporită pentru întocmirea planurilor anuale de producție pe anul 1956. Consiliile de conducere, cu sprijinul colectivelor de tehnicieni, trebuie să folosească acest prilej pentru a face ca gospodăriile colective să-și dezvolte ramurile de producție cele mai rentabile în condițiile economice și naturale specifice fiecărei gospodării, care pot da cele mai ridicate producții și cele mai mari venituri bănești.

La întocmirea planului de producție trebuie să ia parte activă întreg consiliul de conducere al gospodăriei colective, brigadierii, șefii de ferme, de echipe și colectivității fruntași. După întocmire, planul de producție trebuie repartizat pe brigăzi și ferme pentru ca fiecare unitate de producție să-și aibă sarcinile de producție stabilite pe întreg anul. Apoi planul trebuie prelucrat în adunarea generală a gospodăriei colective. Adunarea generală trebuie pregătită din vreme în așa fel ca toți colectivizatorii să participe la ședință, să ia cuvântul, pentru a veni cu propuneri pentru îmbunătățirea lui.

În felul acesta masele largi de colectivizatori își vor însuși planul, îl vor socoti al lor și se vor simți mobilizați pentru a participa la lupta pentru realizarea și depășirea lui.

GH. MIHAI

Curea Stancu, membru al gospodăriei agricole colective „30 Decembrie” din Contesti, raionul Zimnicea, regiunea București, a primit — la împărțirea veniturilor — pentru cele 1300 zile-muncă efectuate împreună cu familia sa, în anul ce a trecut, aproape un vagon grâu, porumb, orz, mazăre, floarea soarelui și 4000 lei.

— Unde merg nene căruțele astea? La baza de recepție?
— Nu omule! Acasă la Curea Stancu!

Din lucruri mici...

Am pus pe 5 hectare cu sorg și harnicii noștri colectivizatori au făcut din el 6.000 de măhuri trainice. Le-am contractat la cooperativă cu 5 lei bucata, obținând suma de 30.000 lei. Iată dar ce venit ne-a adus o plantă, poate pentru unii lipsită de însemnătate, dar pe care noi am cultivat-o cu grija. Acum sorgul de pe cele 5 hectare nu mai există, măturile s-au vîndut, în schimb din banii primiți am construit un grajd de toată frumusețea, cu beton pe jos, acoperit cu țiglă, în care pot încăpea 60 de vite.

În încheiere vreau să le spun celor care nu prețuiesc așa zisele lucruri mici că și acestea au valoarea lor și că adunate la un loc aduc un folos însemnat.

VARGA IOSIF
brigadier în gospodăria agricolă colectivă „Calea Nouă” comuna Țipari, raionul Lugoj, regiunea Timisoara

Propuneri prețioase

Început de an nou... La sediul gospodăriei colective din Smîrdan, raionul Galați, în biroul președintelui Sovejan Alexandru, se aflau consiliul de conducere, un inginer agronom, brigadierii, șefii de echipă și mulți dintre colectivizatorii fruntași. S-au întrunit cu toții ca să întocmească planul de producție al gospodăriei pe anul 1956... Din experiența anilor trecuți, conducerea gospodăriei a învățat că un plan bine chibzuit nu poate fi întocmit fără să se țină seama de părerile a cât mai multor colectivizatori. Și iată că părerile lor n-au întârziat să se arate a fi cât se poate de bune.

„...Cred de cuviință, — spuse colectivistul Toader Tănase, îndată după citirea cifrelor de plan, că — așa după cum ne învăță partidul — trebuie să dăm și noi o mare importanță culturii porumbului. Ca atare, avem toate posibilitățile să mărim suprafața propusă de tov. in-

giner Bîtcă la cultura porumbului, de la 70 hectare, la 100 hectare. Aș mai fi de părere, ca în loc de 2000 kg. boaba la hectar cit arată acum cifra de plan, să trecem 2500 kg, deoarece avem posibilități destule ca s-o îndeplinim și chiar s-o depășim!”

Propunerile lui Toader Tănase au fost luate în seamă și înscrise în planul de producție. A venit apoi și colectivistul Hristache Savin cu o idee: „Ce-ar fi dacă în anul acesta vom semăna numai orz de toamnă? Și nu numai 12 hectare, ci 42, căci orzul de toamnă ne-a dat peste 2200 kg. la hectar față de 900 kg. cit ne-a dat orzul de primăvară. Așa vom reuși să asigurăm animalelor o hrană și mai bună...”

Cînd veni vorba de creșterea animalelor, nici Pamfil Radu, îngrijitor la vite, nu se lăsă mai prejos. Își spuse și el propunerile. În primul rînd, zicea Pamfil, este necesar ca — pe lângă construcțiile prevăzute de către consiliul de conducere — să mai construim și un grajd pentru cel puțin 60 vite, întrucît trebuie luat în seamă că vom spori numărul de animale. A-fără de asta n-ar strica dacă chiar din anul acesta grajdurile vor fi electrificate, prevăzute cu adăpători și transporturi mecanizate pentru furaje. Totodată să mai asigurăm citeva silozuri de nutreț murat. În felul acesta vom putea spori și producția de lapte cu cel puțin 10 la sută față de cifra de plan...

Apoi mulți dintre colectivizatorii fruntași chemați la întocmirea planului de producție printre care și Castanda Grosu, Al. Moroian și alții au avut de spus cite ceva folositor pe lângă propunerile făcute de consiliul de conducere, de inginerul trimis de raion și de către brigadierii. Și astfel, a putut fi întocmit un plan bine chibzuit care — completat de propunerile făcute de adunarea generală a gospodăriei — să dea gospodăriei colective puțința ca în acest an să poată desfășura o activitate bogată, să se dezvolte multilateral, asigurînd astfel creșterea neîncetată a veniturilor colectivizatorilor.

Ing. V. DRĂGUȘANU

Oameni chibzuți

din nutele care au fost adunate și aduse de colectivizatorii din pădurea din apropiere. Tot în pădurea aceea, numită „Stana”, în cursul verii, cînd teii și salcîmii își țeseau vestimint de floare, neîntrecutul stupar Prisăcaru Gheorghe și-a dus albinele la pășunat. Aproape 300 kg. miere au fost valorificate prin cooperativă... La rîndul ei, grădina de zarzavat a adus numai din vînzări un venit de 40.000 lei. Tot 40.000 lei va aduce și tutunul pe care colectivizatorii îl păpușesc zilele acestea. Apoi, cînd cel 18 ha. de baltă vor îngheța de-a binelea, colectivizatorii vor începe, ca în fiecare an, valorificarea stufului, care le va aduce un venit de circa 80.000 lei.

Aceste venituri fac să crească neîncetat fondul de bază al gospodăriei; dacă în 1951 fondul de bază era numai de 384.381 lei, în anii care au urmat el a crescut la peste 750.000 lei.

— Citind cu atenție documentele celui de al doilea Congres, îmi spuse președintele gospodăriei, tov. Sirbu Constantin, oamenii noștri au devenit și mai încrezători în forțele lor.

Colectivizatorii din Tirzii și-au dat încă o dată seama că prin folosirea tuturor posibilităților locale, prin dezvoltarea rațională a tuturor ramurilor de producție, se mărește necon-

tenit avutul obștesc și o dată cu acesta, avutul și bunăstarea fiecărui colectivist.

Cînd s-a întocmit planul de producție pe acest an, primul an al celui de-al doilea cincinal, fiecare membru al gospodăriei și-a spus cuvîntul. Fiecare vrea ca anul acesta să se mai adauge încă 2 hectare la cele 20 de vie, iar pepiniera să se mărească cu alte soiuri de meri, peri, caiși, gutui... Se va mări sectorul zootehnic, se vor construi, printre altele, o magazie și un siloz, un pățul și o remiză pentru unelte. În casa fiecărui colectivist se va aprinde lumina electrică și va cînta radio-ul sau difuzorul. Toate acestea sînt însemnate aici, în planul de producție. Planul se va preface în fapte și faptele vor arăta limpede cum gospodăria colectivă din Tirzii, aături de celelalte gospodării colective din țara noastră, înaintează neîncetat pe drumul sporirii bunăstării.

PETRE POPA

**SE PREVEDE O PRIMĂVARĂ TIMPURIE!
PREGĂTIȚI-VĂ DIN VREME
PENTRU ARĂTURI ȘI ÎNSĂMÎNȚĂRI!**

— Ori pe care drum îi aș putea, tot acolo ai să ajungi... Dacă mergi înainte, dai de sediul gospodăriei, dacă faci la dreapta dai de grajduri, iar dacă o iei la stînga apoi ai să întâlnești magazinele, atelierile...

Și tovarășul meu de drum, îmi spuse, din vorbă în vorbă, că toți oamenii din comuna lui (Tirzii-raionul Huși), fac parte fie din întovărășire, fie din gospodăria colectivă...

...Zării de departe cele două grajduri noi, ridicate de merseriașii gospodăriei cu chirpici făcuți de colectivizatori. Acolo, îngrijitorul de vaci, Mihălaș Gheorghe, îmi spuse că numai din laptele valorificat prin cooperativă, ferma zootehnică a adus un venit de peste 15.000 lei. În felul acesta au adus venituri mari și crescătoria cu 400 păsări, fără să mai vorbim de stîna cu aproape 400 de oi. Oierul Cocuz Constantin îmi arătă saivanul cel mare (cu o capacitate de 1000 capete) construit fără multă cheltuielă. El este împletit

Feciorul

CASA DIN HUMULEȘTI IN CARE S-A NASCUT CREANGA.
„Nu știu alții cum sînt, dar eu cînd mă gîndesc la locul nașterii mele, la casa părintească din Humulești, la stîlpul hornului unde lega mama o sfoară cu motocei la capăt, de crăpau mișele...”

ȘCOALA PARINTELUI ION DIN HUMULEȘTI
„...o, ce chilie durată s-a făcut la poarta bisericii pentru școală...”

ȘTIOALNA ȘI IARMAROCUL CU PUPAZA
„...și cum ajung în iarmaroc, încep a mă purta țanțoș printre oameni, de colo pînă colo, cu pupăza în mină...”
„...și apoi huștiuluc și eu în știoalnă de-a cușundul să prind pe dracul de picior...”

RAMĂȘITELE GOSPODARIEI LUI DAVID CREANGA DIN PIPIRIG
„...și luîndu-mi rămas bun de la părinți am purces cu bunicul spre Pipirig. Și era un pui de ger în dimineața aceea de crăpau lem-

Oricine deschide „Amintirile” lui Ion Creangă, e peste putință să nu evoce cu sfințenie figura lelei Smaranda, mama povestitorului. Lelea Smaranda e sinteză a firii gospodinelor noastre de demult. Hotărîrea, neînduplecarea, energia, iubirea pînă la lacrimi și pînă la sacrificiu, iată cîteva din trăsăturile de seamă ale firii ei. Se prea poate ca fără aceste elemente ale mamei, evoluția lui Ion Creangă să fi fost cu totul alta. Poate faima marelui povestitor n-ar fi depășit munții natali și apa Ozanei. Contribuția Smarandei la învățătura lui de carte, e considerabilă. Moștenise, dirza humuleșteancă, dragostea de învățătură, de la părintele ei David, care fusese și vornic la Pipirig, pe temeiul științei de carte. În afară de tatăl ei, cunoscător adînc în ceaslovurile timpului, Smaranda se mai putea mindri și cu alte neamuri mari: puțin lucru era să te știi nepoata lui Ciubuc, turnătorul de clopote? Cînd se întorcea acasă, la Pipirig, i se umfla inima de mîndrie, de bucurie și evlavie, ascultînd cum își revarsă clopotul cel mare armoniile de aramă. O lume asculta și se închina memoriei vestitului clopotar...

Cînd s-a hotărît Smaranda să-și facă feciorul cărturar, n-a aflat împotriviri numai în condițiile timpului; înția stavilă era chiar bărbatul ei, Ștefan a Petrii; om cu judecată dreaptă, muncitor neobosit din zori pînă-n noapte, el avea pentru zbaterele femeii lui și pentru domnia fiilor de țărani în genere, o adîncă ironie; vorba lui, că „dacă s-or face toți cărturari, cine să ne mai tragă ciubotele...” era chiar concepția lui despre viață și oameni; fiecare om, fiecare lucru, își are rostul și vremea. Ce fel de cărturar ar putea ieși dintr-un ghiduș care-și pierde vremea furînd pupăze, tola-nînd cînepa vecinilor, ori la bulboanele Ozanei? Așa a apucat din bătrîni cei vechi și buni, ca fetele să-și vadă de stative și de mătură, iar băieții să pască „cei cirlani, nu să prindă muște cu ceaslovul!” Nu înțelegea de fel Ștefan a Petrii, să-și scoată numele neamului în prăjină, trimițîndu-și feciorul să-și piardă vremea pe la popi știutori de carte! El își îndeplinea față de viață o aspră datorie, așa cum știa de la bunici, să muncească neîncetat.

Cînd alți oameni se culcau ori se așezau la taciale, el scotea mai tare mucul opaițului cu acul, și se apuca de cusut sumane. Nu era hapsîn, dornic să-și lărgească acareturile: nu lua un capăt de ață de la nimeni, dar sarea ars cînd se atîngea cineva de vreun bun dobîndit prin munca lui. Miluia neputincioșii adevărați; celor fără beteșug, le punea sapa în mină, să asude; după aceea le dădea dreptul convenit; cum vedem, răzeșul humuleștean era om dintr-o bucată, incredîntat că nimic nu are preț, că nimic nu se poate dobîndi cu dreptate, decît prin neconțință muncă; iar munca, pentru el, se mîrginea la pămînt. Visurile Smarandei întru domnia feciorului, le scotea aventură:

„Logofete, brînză-n cui,
Lapte acru-n călimări,
Chiu și vai prin buzunări”,

sînt alte vorbe care-l caracterizează profund. Ștefan a Petrii lega cărturărîtul de sărăcia veșnică. Numai munca brațelor îți poate da bună:area și-ți poate fugări grijile de la ușă!

A avut dreptate, căci fiul lui nu și-a umplut buzunarele toată viața decît cu „chiu și vai...” — însă neînduplecata Smarandă nu s-a lăsat biruită. Dimpotrivă, cu cît înțilnea la bărbatul ei mai multă încăpăținare, cu atît devenea mai îndrîjită. Il amenința cu smoala veșnică de pe cea lume, că nu-și lasă fiul să-și lumineze mintea... Iată, spunea mîndra răzeșiță: s-au ivit în lume noutăți multe. Copiii altor oameni se duceau la carte, numai bărbatul ei se împotriva...

Parcă aud în aceste cuvinte glasurile tuturor țărăncilor noastre, dornice să-și ridice feciorii un pic mai presus. Îndeobște, astfel de planuri se fac cu înțiuul fecior al casei, socotit cu stea în frunte și menit să ducă faima familiei în lume. Cît s-ar fi mîndrit lelea Smaranda, cînd Ionică al ei s-ar fi întors acasă îmbrăcat în falon și cu potcap, să cînte măcar o dată în bisericuța satului un „Ingerul a strigat!” Cum s-ar fi mirat satul! Ar fi lăcut bîzîitorii de la strane și s-ar fi plecat cu umilință. Babele bisericuțose l-ar fi privit cu mare uimire, fetele de măritat, cu care Ionică se joacă acum de-a poarca în prundurile Ozanei, s-ar fi îmbujorat în fața lui și l-ar fi privit cu sfiala convenită. Vecinele bune ar fi fericit-o că are un astfel de fecior, iar cele rele ar fi birfit-o pe la clăci și pe la sfaturile de seară, după legile birfelii, vechi cît civilizația lumii. Cam astfel de visuri visa mîndra gospodină Smaranda, însă omul ei ridica din umeri, zimbea cu ironie. Avea și el planuri cu feciorul, croite însă cu totul altfel; răspundea la vorbele femeii cu pilde vechi, cu zicale usturătoare, dar pline de înțelepciune:

„Decît codaș la oraș,
Mai bine în satul tău frunțăș!”

Ion trebuia să ajungă în zilele lui gospodar, nu să umble pe la cele țîrguri teleleu! Ce încredere poți să ai în drumul atît de șubred al cărturărîtului? În loc să ajungă cine știe ce conțopist pîrlit în țîrg, mai degrabă să-și vadă de disciplina aspră a plugărîtului! Avea Ștefan a Petrii, despre cei ce

ION CR

„...Ia, am fost și eu, în lui
humă însușeșită din Humuleș
de ani, nici cuminte pînă la ti
nu m-am făcut. Dar sărac așa
ca de cînd sînt, niciodată n-an

se aventurează la țîrg și alte vorbe acre; le s
nea rar și tocmai atunci cînd trebuia, spre m
și mai mare a femeii; le spunea cu glas lini
cu fină ironie, cu zîmbetul abia deslușit în c
de înțelept. Sfezile de acest soi se petreceau s
la masă. Nici unul nici altul nu-și ridicau g

PRIETE

CO

Ades în seri de iornă
— Cînd noi dregeam ci
Sau stam grămadă-n gu
Ne povestea de moș Tu

Si
Pe
Si
De

Și-apoi în vergi, oh,
La tăpi, cumplit, cum
De n-au mai stat de-at
La sfat prin hudîji și

Cu
Sa
E
N

Ades în seri de iarnă
Ne povestea... Și cît e
Orice poveste-a la și
Prieten a, copilăriei

CAMILAR

al Academiei R.P.R.

fintină de o adâncime uimitoare, fintina înțelepciunii, săpată de pătaniile generațiilor. Când Smaranda era gata să-și piardă firea, omul ei rămânea tot tăcut, tot neînduplecat în ale sale. Iși horpăia borșul în liniște, se ridica de la masă și mulțumea pentru pine și sare icoanelor din colțul Răsăritului. Apoi scotea mai mare mukul opaițului și se apuca de cusut sumane, în tăcerea tulburată doar de suspinele rare ale femeii și de miștele care se jucau în draci cu motoceii legați de stîlpul hornului. După liniștea de o zi sau două, Smaranda își reîncepea pildele împotriva omului care-i împiedică pe alții să-și lumineze mintea. Ștefan a Petrii clătina din cap, tăcut, cosea înainte sub luminița opaițului și numai într-un tîrziu răspundea, tihnit, blind și neînduplecat, cu altă pildă tare, menită să spulbere orice argumente și dovezi rostite în favoarea cărturăriei.

Pină la urmă, însă, tot dîrza răzeșiță avea să iasă biruitoare. A chemat în ajutorul ei un element de o vîrstă cu poporul nostru: răbdarea, învățată de la străbunicii și de la apele care rod și prabușesc maiuri, sapă adîncimi cu cît sint mai molcome. Și astfel, iat-o strălucind de bucurie! Iat-o învățînd și ea a buchisi la ceaslov, împreună cu feciorul ei! Invăța carte din dorința de a ieși din neștiință, dar mai ales din voința aprigă de a-și ajuta și încuraja feciorul. Să ne-o închipuim pe buna și frumoasa răzeșiță, plecată, seara, asupra ceaslovului, silabisind slovele și cuvintele, cu glas molcom și rar, în tăcerea încăperii. Cum îi batea inima, cu cît afla tilcul slovelor, înșirate pe fila galbenă ca niște porți și ca niște cetățui! Cînd citeau împreună, glasul lui Ionică suna cu limpezimi de zurgălău, în timp ce glasul mamei se auzea tulburat ca adîncimile calde ale clopotelor în amurg. Ni-l închipuim pe Ștefan a Petrii, părăsind încăperea îndată ce începeau citaniile de seară. Se ducea unde știa el, la o casă din vecini. Cînd se întorcea, mustața îi mirosea a pelin, și noroc că Smaranda dormea dusă și nu-i putea cere socoteala sorocoveților... Iarși ni-l închipuim cînd, vreme cu vreme, nu mai părăsește încăperea și rămîne tot mai des cu sumanii pe genunchi, surprinzîndu-se ascultînd cuvintele tînguitoare din ceaslov, rostite de glăsciorul de zurgălău, și de clopotul adînc și cald, evlavios și dulce, glasul învăluitoare, inima mamei fără seamăn. Că astfel de seri au existat în familia marelui povestitor, nu începe nici o îndoială.

Pină la urmă, Ștefan a Petrii s-a dat bătut. Ii va fi plăcut nespun nouitatea venită în răzeșița lui o dată cu ceaslovul, dar o dată cu nouitatea asta o grijă îi va fi întunecat fruntea: ce se va alege din fecior dacă a prins a părăsi drumul străvechi al plugăritului? Va fi lepădată ironia, o va fi înlocuit cu grija și cumpătul, să-și ferească feciorul, să nu ajungă codaș la oraș, să nu se piardă ca frunza pe marea zbuciumată a lumii...

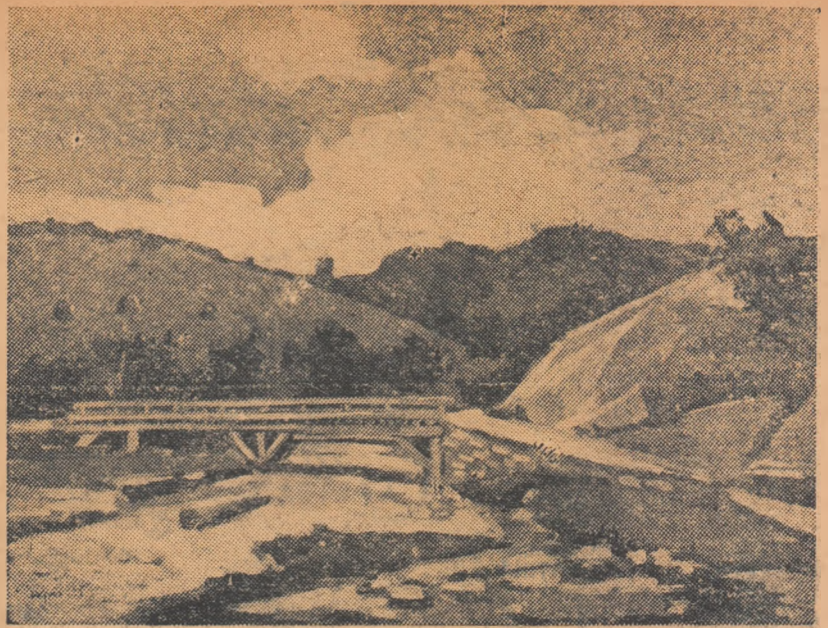
Iată-l, deci, pe răzeș, desfăcîndu-și punga și plătînd popilor pentru învățătură. Iată-l cîrînd merinde la Broșteni pe Bistrița, la Fălticeni; iată-l urmărînd cu ochii colbul stîrnit de căruța care-i ducea feciorul la Socola, la fabrica de diaconi, în amară străinătate...

Atît Ștefan a Petrii cît și Smaranda sînt imortalizați în „Amintiri”. Ion Creangă a luat zbuciumul lumii în piept, a luptat cu vitregiile timpului și cu bucata de pine. În scurt timp s-a ridicat alături de statuarul Mihail Eminescu, dăltuitorul „Luceafărului”. Împreună au alcătuit armoniile limbii noastre, păstrînd cu sfințenie ce era aur și piatră scumpă, și lepădînd gunoaiele influențelor nefirești.

Au trecut mulți ani de cînd Ion Creangă a murit „stuchînd în barbă și trăgînd oghialul cu dinții...” Sfrîșitul lui n-a fost o excepție, ci o lege în rînduiele teribile ale timpului. A avut destinul lui Eminescu și al unei întregi pleiade.

Și Creangă și Eminescu cresc în strălucire cu cît se îndepărtează anul lor de moarte. Fiecare rînd de oameni află în opera lor alte frumuseți, alte farmece. Și unul și celălalt și-au alcătuit opera din omenescul cel mai fierbinte și mai adînc. Iar din „Amintiri” se ridică frumoasă și neclătinată în vigoare, răzeșița din Humulești, fata cărturarului David și nepoata lui Ciubuc, făuritorul de clopote. Și de cîte ori ne plecăm spre „Amintiri”, descoperim mereu alte comori. Parcă o auzim pe lelea Smaranda, citînd ceaslovul, cu glasul ei înfiorat, cald și adînc, cu profunzimile clopotelor în amurg. Ne învăluie o bucurie fără seamăn, bucuria cu care numai glasul mamei ne poate învălui. Ii auzim pe Ștefan a Petrii, cu vorbele lui ușoare și ironice în aparență, dar de o înțelepciune acumulată zi de zi, an cu an, din pătaniile seculare. E drept, privînd biografia lui Creangă, îi dăm dreptate părintelui: vorbele lui înțelepte s-au adevărit toate; și aceea cu „logofete brînză-n cui”, și aceea cu „deci codaș la oraș...” Creangă a trăit fără noroc. S-a desprins din viața patriarhală cum se desprinde stîncă masivă de munți și deschide orizont către soare.

Cu Creangă s-a deschis o epocă nouă în cultura noastră. Drumețul ce poposește pe Ozana, poate simți suflul lelei Smaranda, în toate; și-n legănarea plantelor, și-n semeția munților, și-n cristalele rîșorului. Teiul cu pupăza de demult, l-au măcinat vremurile. Pe locul unde odinioară creștea zveltă cînepa tolănită de copilul Creangă, s-a ridicat o casă. Oricîte prefaceri s-au petrecut, opera humuleșteanului rămîne fără egal. La bazele ei stă și munca discretă, munca plină de răbdare și neînduplecare, a răzeșiței, nepoata minjra a clopotarului Ciubuc.

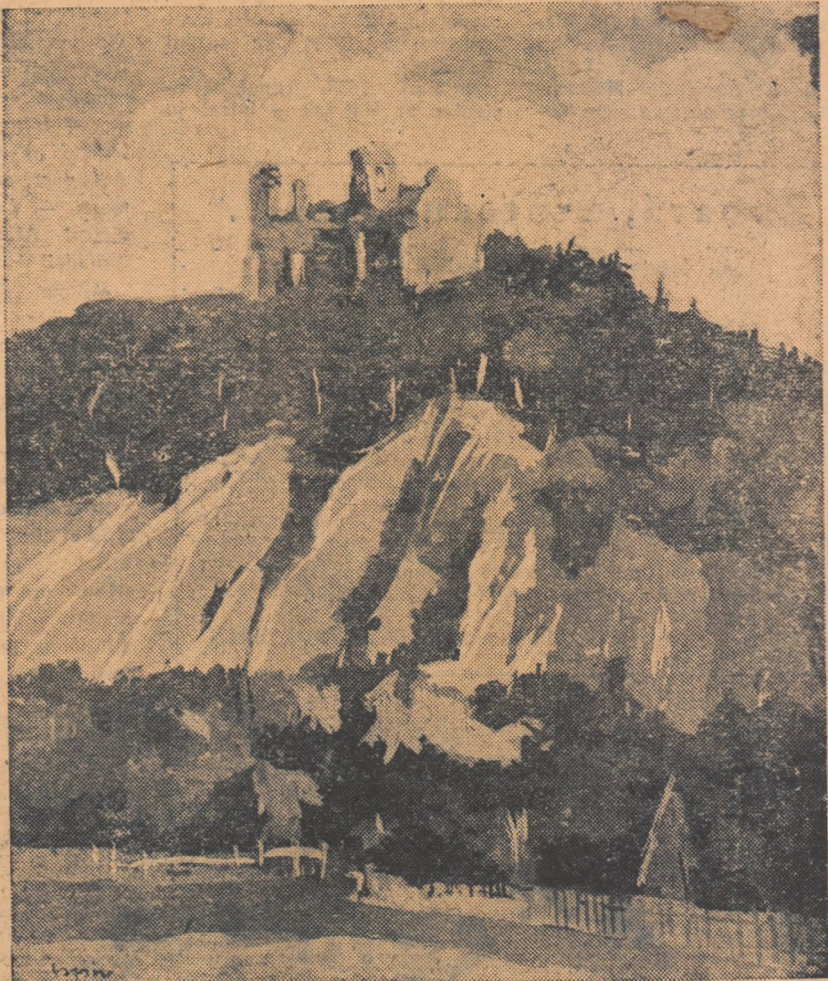
PIPIRIG, DRUMUL SPRE PLAIUL BATRIN.

„...am plecat din Borca pe Plaiul-Bătrîn împreună cu doi plăieși călări spre Pipirig...”

BOJDEUCA DIN ȚICAU (Iași)

„Bădie Mihai (scrisoare către Eminescu)
Această epistolă ți-o scriu în ceardacul, unde de altele ori am stat împreună, unde mata, uîndu-te pe cerul plin de minunății, îmi povesteai altele lucruri frumoase...”

CETATEA NEAMȚULUI

„Pe virful unui deal înalt și plin de tihărie se află vestita cetate a Neamțului, îngrădită cu pustiu, acoperită cu fulgere...”

Fotografiile din această pagină sînt reproduceri după tablourile expoziției „Ion Creangă” a pictorului Eugen Ispir.

Expoziția înfățișează locurile pe unde a trăit marele povestitor.

VGA (portret).

asta, un boș cu ochi, o bucată de are, nici frumos pină la douăzeci ci și nici bogat pină la patruzeci și anul acesta, ca în anul trecut, și t!...”

...rile. Iși căutau bine înțepăturile. La o vorba de-a femeii, Ștefan a Petrii răspundea cu alta, mai veche, mai înțeleaptă, conținînd experiența seculară a străbunilor. Dacă Smaranda folosea pilde din „Viațele sfinților”, auzite în copilărie de la părintele ei, David, Ștefan a Petrii căuta către o

UL PILĂRIEI

AFIR

pincă,
trei
ă.

și vedeam pe moșul
cum mi-i îndeasă-n sac
mai chișcăie și plînge
și, fiecare drac.

doamne
mai arse,
drații
ase l...

și rideam l... Și parcă mama
... la față.
... Da-n clipa aceea
... mai multe de la viață!

ÎN MUMMELE PĂCII

NUMARUL DELEGAȚIILOR DE TINERET DIN EUROPA ȘI ASIA CARE AU VIZITAT U.R.S.S. ÎN ANUL TRECUT

Albania	4	Italia	7	Finlanda	13	Pakistan	1
Ungaria	12	R. F. Germană	6	Olanda	5	Birmania	2
Polonia	11	Austria	11	Grecia	2	Malaia	3
Cehoslovacia	11	Franța	13	Spania	4	Iran	3
Bulgaria	9	Danemarca	6	Luxemburg	1	Israel	2
România	6	Belgia	6	Elveția	4	Liban	3
R. D. Germană	20	Suedia	7	Portugalia	3	Siria	3
Anglia	13	Norvegia	11	Turcia	2	Irak	2

În ultimii cinci ani (1951—1955), Uniunea Sovietică a fost vizitată de numeroase delegații de tineret din peste 70 de țări din Europa și America, Asia și Africa.

Delegațiile au cunoscut cu această ocazie viața tineretului sovietic, au trecut prin diferite orașe ale U.P.S.S.

Cifrele de pe hartă (cele încercuite), reprezintă numărul delegațiilor de tineret dintr-o anumită țară.

Uniunea Sovietică luptă neobosit pentru o largă colaborare internațională, pentru dezvoltarea multilaterală a legăturilor economice, științifice și culturale între popoarele lumii.

Marea țară a constructorilor comunismului este vizitată de delegații parlamentare și sindicale, delegații de tineret și de femei, delegații agricole și sportive, de savanți și oameni de cultură, de diferiți specialiști și turiști.

În cadrul ședinței din 28 decembrie 1955 a Sovietului Naționalităților, al Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. T. Lațis, președintele Sovietului Naționalităților a prezentat un raport a-

supra schimbului de delegații între Sovietul Suprem al U.R.S.S. și parlamentele unor state străine.

Tovarășul V. T. Lațis a arătat că în 1950 U.R.S.S. a găzduit 156 de diferite delegații din străinătate, iar în cursul anului 1955, până la 1 decembrie, ea a fost vizitată de 678 de delegații din străinătate. Aceste delegații au fost alcătuite din activiști sindicali, reprezentanți ai culturii, ocrotirii sănătății, agriculturii și artei, din oameni de știință și sportivi. Afară de acestea, în U.R.S.S. au mai venit aproximativ 6.000 de turiști străini.

În anul 1955, grupul parlamentar al U.R.S.S. a intrat în

Uniunea Interparlamentară și a luat parte la lucrările celei de a 44-a conferințe a acestei Uniuni. Tot în 1955 s-au stabilit contacte personale între oamenii de stat ai Uniunii Sovietice și ai mai multor țări străine. U.R.S.S. a primit vizita unor oameni de stat de seamă ca Jawaharlal Nehru — primul ministru al Indiei, — Ho Și Min, președintele și primul ministru al R. D. Vietnam, — Paasikivi, președintele Finlandei, — U Nu, primul ministru al Birmaniei, — Einar Gerhardsen, primul ministru al Norvegiei, — Otto Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, — Iulius Raab, cancelarul federal al Austriei, — Konrad Adenauer, cancelarul R. F. Germane, — Lester Pearson, ministrul Afacerilor Externe al Canadei și alții.

Milioane de oameni din străinătate simt dorința firească de a cunoaște viața oamenilor din Țara Sovietică, de a vedea cu ochii lor marile transformări sociale, economice și culturale, care au avut loc în marea patrie a socialismului victorios.

Schimbul de delegații, care în ultimul timp a luat un caracter atât de larg și multilateral, contribuie din plin la înțelegerea reciprocă între popoare și constituie un mare aport la lupta pentru pace în lumea întreagă.

„Sovietul Suprem al U.R.S.S. consideră că dezvoltarea celorlalte forme de legături parlamentare, va contribui la îmbunătățirea continuă a înțelegerii reciproce între popoare și va exercita astfel o influență binefăcătoare asupra mișcărilor încordării internaționale, asupra menținerii și consolidării păcii în întreaga lume.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. declară că activitatea parlamentelor în dezvoltarea legăturilor și contactelor parlamentare în interesele colaborării internaționale și întăririi încrederii între țări se va bucura și pe viitor de caldă simpatie și sprijinul deplin din partea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și a întregului popor sovietic“.

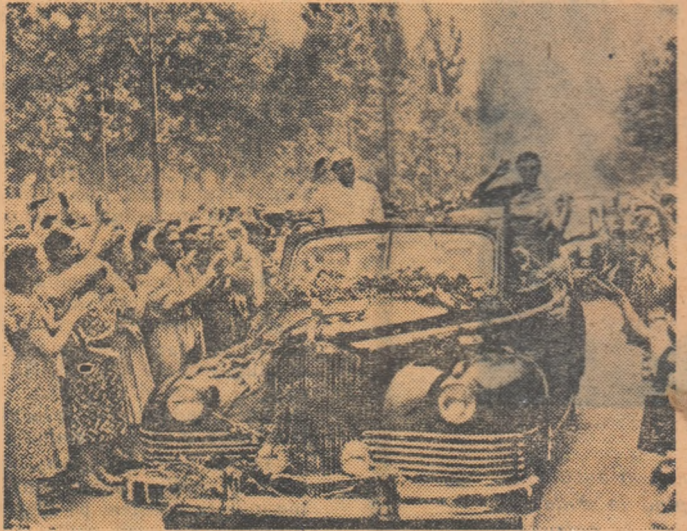
(Din Hotărârea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la schimbul de delegații parlamentare, hotărâre luată la cea de a IV-a Sesiune din 28 decembrie 1955.)

Imi las inima aici

„Cred că plec de aici mai bogat și totodată mai sărac decât am fost când am venit. Socotesc că plec mai bogat pentru că voi avea foarte multe și minunate amintiri despre prietenia noastră și despre primirea pe care ne-ati făcut-o. Plec mai sărac deoarece îmi las inima aici. Mai bine zis asta nu este o sărăcire, căci și aceasta te îmbogățește oarecum.

Imi vine greu să vorbesc despre impresiile pe care le-am cules în decursul vizitei de 16 zile în Uniunea Sovietică. Ar fi o povestire foarte lungă. Imi voi aminti întotdeauna de ea nu numai eu, ci și poporul Indiei. Voi pretui întotdeauna dragostea și ospitalitatea ce mi-au fost arătate“.

(Din cuvîntarea rostită de primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, rostită la piecarea din Uniunea Sovietică.)

Primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, s-a bucurat de o călduroasă primire din partea oamenilor sovietici. În fotografie: populația orașului Tașkent salutînd pe Jawaharlal Nehru și pe fiica acestuia, Indira Gandhi.

...Ascult postul de radio Moscova cum as asculta vocea conștiinței mele. Poporul sirian, mai ales oamenii muncii — muncitorii și țărani, privesc cu nădeide spre marea Uniune Sovietică, țara socialismului și a păcii, spre poporul care a înfăptuit visul fiecărui muncitor, țăran, fiecărui patriot iubitor de libertate. Prin aceasta el a arătat calea către eliberarea de exploatare, de jugul imperialismului, feudalismului și robiei.

MUHAMED ZUBIAN ATASI
Siria

...Vă scriu întotdeauna cu bucurie. În această scrisoare doresc să vă exprim sentimentul de stimă și prietenie pe care-l nutresc față de marele popor sovietic — stegarul curajos al democrației, care luptă neobosit împotriva tuturor asupritorilor, împotriva acelor care caută să intensifice contradicțiile internaționale și să impună popoarelor un nou război.

RICCI VITTORIO
Italia, Torino.

...Numărul ascultătorilor emisiunilor dv. în limba arabă crește permanent. Acest lucru se explică prin faptul că în țara noastră devine tot mai puternică ideea păcii și libertății este tot mai bine înțeles rolul remarcabil pe care-l joacă Uniunea Sovietică de a-

rena internațională. Uniunea Sovietică anără drepturile tuturor națiunilor și ajută în mod dezinteresat toate popoarele care luptă pentru pace, libertate și independența națională.

ASAD SAID, scriitor
Liban

...Sînt convins că sutele de mii de ascultători cehoslovaci, odată cu mine, vă mulțumesc sincer pentru că ne faceți cunoscută viața celor mai buni prieteni ai noștri — viața oamenilor sovietici. Doresc din toată inima ca și noi, cehii și slovacii, să realizăm cât mai grabnic tot ceea ce ati realizat dv., oamenii sovietici. Pentru aceasta trebuie să mai învățăm multe de la prietenii noștri, oamenii sovietici, pe care îi iubim mult. Emisiunile dv. ne dau posibilitatea să realizăm cât mai repede dorințele noastre.

BUGUMILA MOLKOVA
Praga

...Ascult cu mare atenție emisiunile dv. Pretuiască năzuința poporului și guvernului sovietic de a preveni apariția un al treilea război mondial. Nădăduiesc că vocea poporului sovietic, care exprimă adevărul, va fi ascultată pretutindeni.

KVEE GHIN GOV
Indonezia — Djakarta

Zboară, cîntecul meu...

de HE CIJUN-HU
(R. P. Chineză)

Zboară, cîntecul meu, tinăr sol, te zărește
Fii chemare de luptă azi popoarelor lumii
Lîngă marea Uniune prietenă, crește
Marea-armată a păcii, stăvilă al furtunii.

Merg alături sovietici și chinezi, milioane;
Toate țările libere sub un steag se adună —
Cei cinstiți au intrat lîngă noi în coloană.
Sovieticii frați ne-au unit și ne-ndrumă
Să îi punem vieții fericirea, cunună...

Libertate și pace vom aduce seninului
Sub priveghiul de aur al stelei Kremlinului.

În românește de TEODOR BALȘ

Delegația agricolă americană pe cîmpul Stațiunii de experimentare din Harbin.

Spre noi izbînzi ale comunismului

Ziarele au publicat proiectul Directivelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960. Prevederile cuprinse în acest document ne fac să vedem, ca într-o oglindă, urmasa dezvoltare a economiei U.R.S.S. în următorii cinci ani.

În anii celui de al cincilea plan cincinal a crescut mult puterea economică a U.R.S.S., întărindu-se și mai mult sistemul socialist al economiei. A crescut de asemenea și nivelul material și cultural al poporului sovietic.

Înfăptuirile mărețe de pînă acum îngăduie Țării Sovietelor să pășească pe culmi și mai înalte. Conducătorul înțelept al poporului sovietic, Partidul Comunist, trasează acest drum luminos al dezvoltării economiei U.R.S.S. în anii 1956—1960. Uniunea Sovietică dispune acum de tot ceea ce este necesar pentru ca într-un timp scurt să întreaacă cele mai dezvoltate țări capitaliste, în ceea ce privește producția pe cap de locuitor.

O creștere neîntreruptă va cunoaște industria grea — temelia economiei socialiste. În viitorii cinci ani, industria sovietică va crește cu aproape 65 la sută față de 1955. Pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele va spori neîncreștat producția bunurilor de consum popular. În fiecare ramură a industriei, creșterea producției, în 1960 față de 1955, va fi de milioane de tone.

Folosirea considerabilă a energiei atomice în scopuri pașnice, prin construirea de noi centrale atomice-electrice și prin darea în funcțiune a unor mari hidrocentrale va face ca în Uniunea

Sovietică energia electrică să cunoască cea mai largă întrebunțare. În fabrici și uzine se va introduce pe scară și mai largă tehnica cea mai înaltă și minuirea automată a producției.

Uriașă va fi și dezvoltarea agriculturii sovietice. Proiectul de Directive prevede că în 1960, Uniunea Sovietică va ajunge să aibă o recoltă globală de cereale de 180 milioane de tone (11 miliarde puduri). O atenție deosebită va fi dată creșterii animalelor și îndeosebi creșterii porcilor. Un nivel cu mult sporit va atinge și mecanizarea agriculturii. E deajuns să amintim că în 1956—1960 vor fi livrate agriculturii aproximativ 1.650.000 tractoare (scolite în tractoare convenționale de 15 C.P.).

Potrivit cu sarcinile trasate pentru dezvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. se va ridica și mai mult nivelul material și cultural al poporului sovietic. Salariul real al muncitorilor și funcționarilor va spori în medie, cu 30 la sută, pînă în 1960. Veniturile în bani și în natură ale colhoznicilor vor crește în medie cu cel puțin 40 la sută. Într-atît va crește nivelul cultural al maselor, că în 1960, la orașe și la sate, tineretul va fi cuprins — aproape în întregime — în școlile medii de învățămînt general.

Traducînd în viață sarcinile prevăzute de cel de al șaselea plan cincinal, gloriosul popor sovietic va obține noi și strălucite izbînzi pe calea fĂuririi visului de aur al întregii omeniri muncitoare: comunismul. Avîntul uriaș pe care îl va cunoaște Uniunea Sovietică în anii celui de al șaselea plan cincinal va însemna o contribuție uriașă adusă întăririi păcii în lume.

NOTE POLITICE

„Tractoare“... pentru Orientul Mijlociu

Ziarele engleze au destăinuit dedesubturile unor afaceri murdare cu armament care s-au făcut cu îngăduința guvernului. Împotriva înțelegerilor internaționale, guvernul englez trimitea, într-ascuns, în țările Orientului Mijlociu pistoale, mitraliere, tancuri, etc.

Darea în vileag a unor asemenea afaceri a provocat un mare scandal politic. Prinși asupra faptului, guvernării engleze au căutat la început să spună că guvernul „majestății sale” n-ar avea nici un amestec, că ar fi basma curată. Cînd gluma s-a îngroșat și amestecul guvernului a devenit limpede, reprezentanții diriguitorilor au tăcut altă povești. Una dintre

ele sună cam așa: tancurile vîndute n-au fost de fapt decît... niște biete tractoare. Vedeți dvs., după ce zeci de ani de-a rîndul colonialității engleze au lăsat într-o stare din cele mai înăpoeate agricultura și țărani din țările Orientului Mijlociu, s-au gîndit acum, așa deodată, să ștergă rușinea, înzestrîndu-i cu tractoare.

Numai că minciuna, chit că i-ai pune și șenile, tot cu picioarele scurte rămîne. Faptele-s fapte și minciuna tot neputincioasă rămîne în fața lor. Or, faptele — vînzarea de armament făcută cu știrea guvernului englez — dovedesc cine sînt cei ce ațîță și înăspresc încordarea în Orientul Mijlociu.

„Intre două pietre de moară”

Într-atîta stau de prost lucrurile în agricultura S.U.A., încît nici președintele Eisenhower n-a putut să le măi ocolească. Prezentîndu-și obisnuitele mesaie, la început de an, în fața Congresului american, președintele a mărturisit că „nu există problemă care să necesite mai urgent atenție din partea Congresului” decît cea a stării dezastruoase în care se află fermierii.

A fost o vreme cînd oamenii politici din S.U.A. încercau să facă dovadă că agricultura țării, ar fi chipurile, „înfloritoare”. Încercările lor de a ascunde adevărata față a lucrurilor n-au putut și nu puteau însă să onrească răbufnirile unei adevărate catastrofe care pîndeste economia S.U.A. An de an, fermierul american s-a afundat în greutăți tot mai mari. Neputînd să facă față poverilor tot mai apăsătoare, un număr tot mai mare de mici fermieri a fost silit să-și vîndă pămînturile sau să le părăsească. Numai între anii 1950—1954, numărul fermierilor din S.U.A. a scăzut cu 599.769. Mai bine de două milioane de mici fermieri americani și-au părăsit — în ultimii zece ani — pămînturile.

Președintele S.U.A. aminteste în mesajul „cu privire la starea Uniunii” că fermierii s-au aflat tot timpul „între două pietre de moară — pe de o parte creșterea costu-

lui producției, iar pe de altă parte scăderea prețurilor”. La aceste două pietre de moară trebuie adăugate impozitele și diferite alte angarale care apăsă pe umerii fermierilor americani și care toate laolaltă au lovit neîncetat în veniturile fermierilor. Așa se face că în ultimii patru ani veniturile fermierilor americani au scăzut cu 30 la sută. Milioane de familii de fermieri se zbat în mizerie.

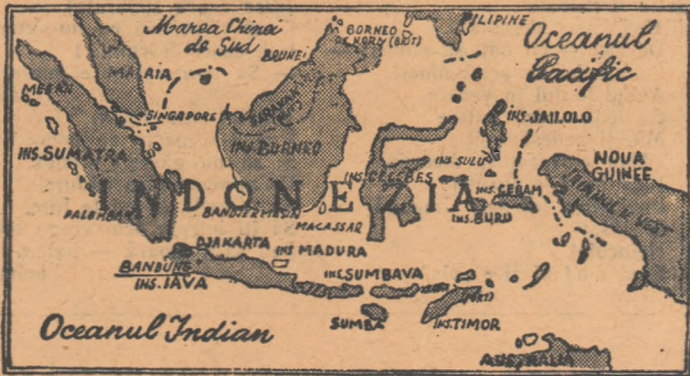
Pentru a scoate agricultura americană din situația deosebit de grea în care se află, Eisenhower a întocmit un program menit să îndulcească starea de lucruri în primul punct al programului, anunțat de președinte, se prevede înființarea unei așa numite „Bănci a solului”. Acest punct al programului are ca scop să ducă la micșorarea suprafeței însămintate cu 20 la sută. Președintele speră că printr-o astfel de măsură ar putea fi menținut nivelul prețurilor agricole.

Dar acest punct, ca dealtfel toate cele 9 puncte cuprinse în programul președintelui, nu pot scoate însă agricultura S.U.A. din impasul în care se găsește.

Sistemul capitalist condamnă agricultura la înapoiere și aruncă pe micul fermier în ghiarele mizeriei. Ori cîte măsuri ar lua, capitalismul nu este în stare să rezolve situația agriculturii.

Indonezia

Între Asia și Australia, la întîlnirea apelor oceanului Indian cu cele ale oceanului Pacific, se găsesc peste 3.000 de insule. Aceasta este Indonezia, țara insulelor presărate pe o suprafață de 1.904.000 km. pătrați, cu o populație de aproape 80 milioane de oameni. Pe la 1610, pe meleagurile

Generalul ghinionist

În timpul vizitei sale în Iordania, generalul Templer, șeful statului major imperial britanic, „a bătut cu pumnul în masă”, cerînd ca această țară să adere imediat la pactul de la Bagdad. După cum se știe, insistențele sale au rămas fără rezultat.

Iordania dorind s-o mpingă pe drumul, chipurile, „drept”, întii și-ntii, ca s-o convingă, El s-a bătut cu pumnul-n piept.

Apoi, vîzînd că nu se lasă Ademenită-așa ușor, El a bătut cu pumnul-n masă, Firește, amenințător.

Acum, ratînd ce-a pus la cale și înghițînd amarul hap, Nu-i mai rămîne dumisale Decît să-și dea cu pumnul-n cap! I. B.

Indoneziei s-au pripășit primii negustori olandezi. În urma lor au venit armatele „civilizatoare”, care au înrobît țara, iefuînd și ucigînd fără milă. Indonezia, țara cu climat dulce și frumuseți de basm, în al cărei pămînt se află neoretuite comori, — uriașe zăcăminte de petrol și cărbune de aramă și cositor — a încăput astfel pe mîna colonialistilor olandezi. Orezul, ceaiul, cafeaua, trestia de zahăr, tutunul, cauciucul, chinina, fructele de piper și cocotier — strînse cu sudoare de poporul indonezian — luau drumul Olandei, îmbogățînd pe asupritorii. Poporul indonezian ducea o viață de mizerie. Orice încercare a sa de împotrivire față de iaful colonialist era înecată în sînge.

Cu mulți ani în urmă, partidul comunist indonezian a chemat poporul asuprit la luptă. Cu hotărîre poporul indonezian s-a ridicat să răstoarne nedreapta orînduire colonialistă. Și în anul 1945, cînd Japonia militaristă, care cotropise pămîntul indonezian, a capitulat datorită puternicelor lovituri date de glorioasa Armată Sovietică, Indonezia a fost eliberată și s-a proclamat republică. Era prima izbîndă. Lupta a continuat însă pînă cînd poporul indonezian a scuturat iugul colonial și a pornit pe calea unei dezvoltări independente.

Urmele întunecatelor vremuri de robie sînt încă simțite din greu. Indonezia numără 15 milioane someri.

Dintre aceștia, 9.420.000 sînt țărani fără pămînt și muncitori agricoli. Dintre 100 de locuitori, 86 sînt analfabeti.

Poporul indonezian luptă împotriva acestor rămășițe ale trecutului luînd parte totodată cu hotărîre la marea luptă a popoarelor pentru întărire a păcii și înțelegerii în lume. El condamnă înghetebarrea militară S.E.A.T.O., pe care o socotește ca o trambulină a pregătirilor războinice în sudul Asiei. Indonezia a fost țara gazdă a conferinței de la Bandung a țărilor Asiei și Africii. Avînd la cîrmă guvernul Sastroamidjojo, Indonezia a strîns legăturile de prietenie și colaborare cu toate țările de democrație populară, cu U.R.S.S., R. P. Chineză, precum și cu India și Birmania.

Acest lucru n-a fost pe placul imperialistilor. De aceea, ei au dus la cale răsturnarea guvernului Sastroamidjojo, aducînd un guvern reacționar, condus de Harahap. Sub cîrmuirea acestui guvern, viața maselor populare a devenit din ce în ce mai grea. În alegerile ce au avut loc în toamna anului trecut, poporul indonezian a votat împotriva actualului guvern, care duce o politică, potrivnică intereselor naționale ale Indoneziei. Poporul indonezian în frunte cu fii săi cei mai buni, comunistii, luptă cu forțe mereu sporite pentru a aduce la conducerea Indoneziei un guvern progresist, care să înlăture orice amestec al colonialistilor în treburile interne ale țării sale.

PRESIMȚIRI...

Blocurile militare înghetebate de imperialiști, prîntre altele cu scopul de a mai întări cît de cît pozițiile subredede ale colonialismului, se dovedesc cu totul neputincioase. Sistemul sălbatic al stăpînirii coloniale se destramă tot mai mult sub loviturile mișcării de eliberare a popoarelor.

COLONIALISMUL: — Of, simt că mi se apropie sfîrșitul!...

TINDALĂ

— Sint vigilent, își spune
In sinea lui Tindală, —
Și scărpinându-și ceafa
Privește zarea goală.
— Pe unde-o fi dușmanul?
Și streșină la gene
Punindu-și palma lată
Se uită-n sus, alene.
Alături, într-o tufă,
Se clatină o creangă.
— Ce bine-ar fi, dușmanul
Să poarte și-o talangă...
Gândind la toate câte-s
In lume și-n natură,
Tindală stă de veghe
Sub un stejar, cu ură...

O ghindă-n cap îi cade,
Așa ca o idee.
Ce-ar fi acum în vârful
Stejarului să stee
Și astfel orizontul
Lărgindu-și-l în viață,

Vezi vre-un dușman, Tindală?
— Nu văd nimic în zare...
— Atunci n-am nici o grijă...
Și hîrșa și mai tare.
— Pe unde-o fi dușmanul?
Cu palma lingă frunte
Tindală-aruncă-n zare
Priviri de veghe, crunte.

— E gata coaja, frate?
S-aude-n vîrf Tindală.
— Vezi vreun dușman?
— Niciunul...
— E-n bună rinduială.
— Oprește ferăstrăul,
Că-i simt în lemn toți dinții.
— Fac trepte, măi Tindală.
Să te cobori ca prinții.
Vezi vreun dușman?
— Niciunul.
— Fii vigilent, Tindală.
— Sint vigilent, s-aude,
Dar zarea-i încă goală.

Să-și dibuie dușmanul
Și să-l izbească-n față?
Gîndind la toate câte-s
In frămîntata lume,
Tindală hop! din creangă
In creangă către culme.
— Pe unde-o fi dușmanul?
Cu palma lingă frunte
Tindală-aruncă-n zare
Priviri de veghe, crunte.

Din tufă, ca un șarpe,
Un „harnic” om țîșnește
C-un ferăstrău cit lumea
Și pumnul cit un clește.
Oprit lingă tulpina
Stejarului ascultă,
Și iute hîrșă-hîrșă
In coaja lui cea multă.
Din vîrf Tindală simte.
— Ce faci acolo, frate?
— Tai coaja ce-ți rânise
Mîndreața ta de coate.

CU ȚEPI...

La gospodăria agricolă
de stat Carei, vițeii sint
prost îngrijiți, fiind ținuți
pe alea grajdului de
vacii.

„Gospodarii” din Carei
Țin vițeii „pe alei”;
Ce să le mai facă țarc
Cînd acolo stau... ca-n parc!?

...ȘI FĂRĂ

In comuna Fărcașa, re-
giunea Bacău, a fost con-
solidat recent podul de
la Vadul Rău.

Gospodarii din comună
Au făcut o treabă bună,
Și de-atuncea, cum vă spun,
„Vadul Rău” e... Vadul bun!

IGOR BLOCK

Și hîrșă-n trunchi cu zimții
Un sfert, o jumătate...
— Vezi vreun dușman,
Tindală?
— Nu văd niciunul, frate.

Se clatină stejarul
Ca salcia-n furtună.
— Îți amintești, Tindală,
Că fost-am împreună
La munte? — Parcă semenl...
— La mare?
— Parcă semeni...
— Doar n-ai să-mi spui acum
Că am, cînd n-am, frați

gemeni!
— Ce-nseamnă asta? urlă
Tindală. E vîntoasă?
— Te temi de-o adiere?
— La dracu! Nici nu-mi pasă.
— Vezi vreun dușman
Tindală?
— Nimic. Curat niciunul!
— Te temi că bate vîntul?
— Nici dacă bate tunul...

Ei, ce mai tura-vura!
Un brînci și-ntreg stejarul
Se frînge din tulpină
Și-și năruie frunzarul.
Din vîrfului lui, Tindală
Zvîrlit precum o ghindă
Mai caută zădarnic
De-o creangă să se prindă.
— Vezi vreun dușman? îl ride
Acel cu ferăstrăul.
— Nu văd, se mai aude
Prin frunze nătărăul.

Trosnind, stejarul falnic
Se năruie-n genună
Cu mult prea vigilentul
Tindală împreună.
Așa-i cînd ești cu orbul
Găinilor sub pleoape:
Privești spre corbii zării,
Iar vipera-i aproape.

NICOLAE TAȚOMIR
(Din volumul „Satire”).

In unele gospodării agricole de stat și S.M.T.-uri, femeile nu sînt
îndeajuns încurajate și promovate în muncă.

— Așa poate că tovarășii din conducere o să aibă mai multă încredere în noi...

CAPRA ȘI LUPUL

— Fabulă —

de RODICA TOTH

Fiindcă știți cu toții, cred:
Mama capră are-un ied
Care ied ne-astîmpărat
De o lună-i înțărcat
Și deci are
Unele pretenții care
Pomenesc și de mîncare;
Deci cum e de înțeles
Capra-n codru a purces
Și-astăzi ca și altă dată.
Numai că după vreun ceas
Ca trăsniță a rămas
Amintindu-și deodată
C-a uitat
Ca o netoață
Ușa casei descuiată.
De aici — cit poți să numeri —
Fel de fel de presupuneri.
Avînd faptul în vedere
Că iedu-i fără putere
Mic și nedesăvîrșit
(Abia a-nvățat să meargă)
Încă nu și-a însușit
Povestirea lui moș Creangă
Și lăsat
Neîncuiat
Pînă cînd ai zice „pis”

Poate fi de lup ucis.
Capra deci, prevăzătoare,
Tăind drumul prin zăvoi
Bate călea înapoi.
— Hei, vecină, ce-alergi oare?
O aține c-o-ntrebare
Lupul care
Mi se pare
O pîndise pe cărare.
— Iacă, mă întorc din drum
(Zise capra supărată)
C-am uitat nici eu nu-ș-cum
Ușa casei descuiată!
— Să te-ntorci? Ce minte,
zău —

(Lupu-i zice curios)
Vrei s-ai parte de ponos?
Și să nu găsești nimica
De mîncare prin pădure,
Să te certî, să mi te fure,
Să îți între-n ochi vreun spin
Sau să-ți moară — bate-n
lemn —

Iezisorul din senin?
Zău, ascultă-mă pe mine
De te-ntorci nu-ți merge bine:
Toate-anapoda îți ies.
Eu te sfătuiesc vecină
Fără nici un interes...

Capra superstițioasă
Și fricoasă
A dat lupului crezare
Și rămas-a prin desigurii
Pîn' la asfințit de soare.
Cînd acasă a venit
Înima i-a-ncremenit:
Pe podele, doar atît —
Un oscior rămas din trup
Amintea de ied și lup.

Asta-i!
Ce mai tura-vura!
Ați ghicit învîjătura?
De credințele greșite
Răspîndite
De dușman
Dacă-ascuți, ajungi taman
La belele, fără veste
Ca și capra din poveste!

RUGĂCIUNILE LOR...

După cum au arătat în așa numitele lor „mesaje de Crăciun”, unele
personalități ale vieții de stat din S.U.A. fac rugăciuni pentru reînvierea
puterii moșierilor și fabricanților care au fost izgoșiți de popoarele din țări
de democrație populară. Dar oricîte mătănii ar bate acești domni care
visează redobîndirea „raului pierdut”, vor rămîne pentru totdeauna cu bu-
zele umflăte. Popoarele eliberate de sub jugul exploatării, — printre care
și poporul nostru — vor ști să-și apere cu sfințenie cuceririle lor.

„...pînea noastră de pe moșiile pierdute, dă-ne-o nouă iarăși...
...și ne dăruiește nouă fabricile și uzinele naționalizate de puterea populară...
...și ne iartă nouă fărădelegile noastre, precum și noi tertăm falșiilor noștri...
...și nu ne duce pre noi în fața judecării popoarelor, ci ne izbăvește de toată răspunderea...
...și obladuieste împărăția dolarului tău...
...amin!...”